

1 În cazul vânzării unor bunuri mobile:

- A. dreptul de preempțiune se stinge, dacă titularul acestuia nu a acceptat oferta de plată în termen de 5 zile;
- B. notificarea către preemtor a conținutului contractului încheiat cu un terț poate fi făcută numai de vânzător;
- C. dreptul de preempțiune poate fi exercitat de preemtor în termen de 10 zile de la comunicarea de către vânzător a notificării cuprinsului contractului încheiat cu un terț.

2 Anularea hotărârii Adunării creditorilor:

- A. poate fi dispusă în cazul în care interesul unui creditor este în conflict cu interesul concursual al participanților la Adunare, fiind aplicabile prin analogie dispozițiile art. 51 alin. 5 din Legea 85/2014;
- B. poate fi dispusă pentru cauze de oportunitate a măsurilor adoptate dacă afectează interesele creditorului majoritar;
- C. poate fi dispusă, atunci când se invocă existența lipsa de oportunitate a măsurilor adoptate prin aceasta.

3 Asiguratul dintr-un contract de asigurare pentru caz de invaliditate:

- A. nu poate desemna un beneficiar al indemnizației de asigurare;
- B. are dreptul la indemnizația de asigurare, independent de sumele ce i se cuvin din asigurările sociale;
- C. poate să renunțe la contract, cu preaviz, în cel mult 20 de zile de la data semnării contractului de către asigurator.

4 Emitentul unei scrisori de garanție:

- A. se poate regresa împotriva ordonatorului scrisorii de garanție, dacă a efectuat plata;
- B. este obligat la executarea angajamentului asumat la simpla cerere a beneficiarului, chiar dacă cel din urmă nu dovedește îndeplinirea condițiilor prevăzute în textul scrisorii;
- C. este obligat la executarea angajamentului asumat, în toate situațiile, chiar dacă beneficiarul formulează cererea de executare ulterior expirării termenului stipulat în cuprinsul scrisorii.

5 În cazul în care a plătit o datorie, fideiusorul are dreptul:

- A. de a formula acțiune împotriva debitorului principal care a plătit ulterior aceeași datorie, chiar dacă nu l-a înștiințat pe acest debitor de plata făcută;
- B. de a formula acțiune împotriva debitorului principal, dacă acesta a plătit anterior datoria, fără a-l înștiința;
- C. de a formula acțiune împotriva celorlalți fideiusori ai aceleiași datorii, chiar dacă anterior plății nu se putea îndrepta împotriva debitorului.

6 Creditorul care deține mai mult de 50% din valoarea totală a creanțelor:

- A. nu va putea să decidă înlocuirea administratorului judiciar confirmat anterior;
- B. va putea decide înlocuirea administratorului judiciar confirmat anterior, dacă există motive temeinice, fără consultarea adunării creditorilor;
- C. va putea solicita judecătorului sindic înlocuirea administratorului judiciar provizoriu dacă justifică motive temeinice.

7 Contractul de ipotecă imobiliară convențională:

- A. poate fi încheiat prin înscris sub semnătură privată;
- B. trebuie să identifice constitutorul și creditorul ipotecar;
- C. trebuie să cuprindă o descriere suficient de precisă a imobilului, fiind permisă stipulația conform căreia ipoteca poartă asupra tuturor imobilelor prezente și viitoare ale debitorului.

8 Administratorul judiciar desemnat provizoriu de către judecătorul sindic:

- A. va putea fi confirmat oricând de către creditorii;
- B. va trebui confirmat de Comitetul creditorilor în prima ședință;
- C. va trebui confirmat în prima ședință a Adunării creditorilor.

9 Asociatul comanditar răspunde pentru obligațiile societății în funcțiune:

- A. atunci când dispune de bunurile societății ca și cum ar fi bunurile sale proprii sau dacă diminuează activul societății în beneficiul personal ori al unor terți, cunoscând sau trebuind să cunoască faptul că în acest mod societatea nu va mai fi în măsură să își execute obligațiile;
- B. nelimitat pentru toate obligațiile societății;
- C. în limitele aportului la capitalul social.

10 Actul constitutiv al unei societăți:

- A. se încheie în formă autentică în cazul unei societăți în comandită pe acțiuni;
- B. care nu prevede aporturile asociaților sau capitalul social subscris nu conduce la nulitatea societății, în cazul în care această cauză, invocată în cererea de anulare, a fost înlăturată înainte de a se pune concluzii în fond la tribunal;
- C. nu poate cuprinde restricții pentru administratori în ceea ce privește operațiunile cerute pentru aducerea la îndeplinire a obiectului de activitate al societății.

11 Majoritatea absolută a asociaților:

- A. unei societăți în nume colectiv poate decide asupra revocării administratorilor sau asupra limitării puterilor lor, afară de cazul în care administratorii au fost numiți prin actul constitutiv;
- B. unei societăți cu răspundere limitată poate decide modificarea actului constitutiv, dacă în chiar actul constitutiv se prevede astfel;
- C. unei societăți în nume colectiv vor decide în caz de divergență între administratori, dacă actul constitutiv dispune ca administratorii să lucreze împreună.

12 În jurisprudența sa, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit că:

- A. articolul 7 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că, în cadrul pieței afectate de acorduri coluzive privind stabilirea și majorarea prețurilor bunurilor, este competentă internațional și teritorial să se pronunțe, în temeiul locului materializării prejudiciului, asupra unei acțiuni în repararea prejudiciului cauzat de aceste acorduri contrare articolului 101 TFUE fie instanța în a cărei rază teritorială întreprinderea care se consideră prejudiciată a cumpărat bunurile afectate de acordurile respective, fie, în cazul unor achiziții efectuate de această întreprindere în mai multe locuri, instanța în a cărei rază teritorială se află sediul social al acesteia;
- B. statele membre nu au posibilitatea să aleagă să concentreze soluționarea litigiilor având ca obiect repararea prejudiciului cauzat de acordurile coluzive privind stabilirea și majorarea prețurilor bunurilor, contrare articolului 101 TFUE, în fața anumitor instanțe, în cadrul organizării lor jurisdicționale, întrucât prin aceasta se încalcă principiile echivalenței și efectivității;
- C. articolul 7 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială se opune ca un stat membru să decidă să încredințeze un anumit tip de contencios unei singure instanțe, care să fie, prin urmare, competentă în mod exclusiv, indiferent de locul materializării unui prejudiciu în acest stat membru.

13 Înlăturarea caracterului de titlu executoriu pentru contractele de leasing încheiate cu consumatorii:

- A. reprezintă o măsură excesivă și neconstituțională, în condițiile existenței a numeroase instrumente legale pentru protecția consumatorului;
- B. reprezintă opțiunea legiuitorului să retragă caracterul de titlu executoriu contractelor de leasing încheiate cu consumatorii după intrarea în vigoare a Legii de modificare a O.G. 51/1997;
- C. indiferent de momentul încheierii contractului, înlăturarea caracterului de titlu executoriu survine în contextul poziției de vulnerabilitate a consumatorului față de profesionistul cu care încheie contractul.

14 În jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a statuat că, în cadrul procedurii insolvenței, renunțarea la compensație:

- A. este incompatibilă cu procedura insolvenței, întrucât creditorul va fi întotdeauna interesat să invoce compensarea, altfel urmând a fi supus unei situații profund inechitabile;
- B. poate fi făcută doar de către practionarul în insolvență în urma analizării posibilității concrete de a optimiza, astfel, patrimonial debitorului insolvent;
- C. este compatibilă cu procedura insolvenței, cu excepția situației în care creanța ce face obiectul compensației aparține creditorului îndreptățit să solicite dechiderea procedurii.

- 15 La deschiderea procedurii generale de insolvență, creditorii care nu au putut fi identificați potrivit listei depuse de debitor și care nu au fost notificați potrivit Codului de procedură civilă:**
- A. sunt decăzuți de drept, nemaivând posibilitatea de a depune declarație de creanță;
  - B. sunt ținute de obligația de a formula cerere de repunere în termenul de formulare a cererilor de admitere a creanței;
  - C. prin depunerea cererii de creanță sunt considerați de drept în termenul de depunere a cererilor de admitere a creanței, preluând procedura în stadiul în care se află la momentul înscrierii la masa credală.
- 16 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, constatând încălcarea art. 6 alin. 1 din Convenția a statuat că, în materie de citare:**
- A. prin reținerea în considerentele hotărârii pronunțate în cauză a constatării existenței unui temei legal în dreptul intern, fără a face dovada îndeplinirii demersurilor efective pentru verificarea aspectelor criticate, instanțele naționale au dat dovadă de un formalism incompatibil cu litera și spiritul dreptului la un proces echitabil;
  - B. instanțele naționale au sarcina de a interpreta și aplica normele de natură procedurală și că un formalism excesiv în aplicarea acestora poate constitui o încălcare a art. 6 alin. 1 din Convenție doar în măsura în care se răsfrânge asupra tuturor participanților la procedura judiciară internă;
  - C. existența unor norme interne ce cunosc o durată îndelungată de aplicare în timp poate restrânge incidența ingerinței în dreptul la un proces echitabil prin raportare la neglijența părții din procedura internă.
- 17 În caz de nerespectare de către bancă a dispoziției judecătorului sindic de a nu dispune de sumele din contul debitorului fără ordinul administratorului judiciar, răspunderea pentru prejudiciile create aparține:**
- A. băncii, doar dacă administratorul judiciar i-a comunicat această interdicție;
  - B. băncii, întrucât prin publicarea hotărârii judecătorești în Buletinul Procedurilor de Insolvență, banca nu se mai poate prevala de necunoașterea dispozițiilor instanței, astfel că este lipsit de relevanță dacă administratorul judiciar nu a încunoștiințat banca;
  - C. administratorului judiciar, în orice situație.
- 18 În raporturile dintre profesioniști și autoritățile contractante:**
- A. creditorul poate opta între a solicita dobânda penalizatoare și daune-interese pentru toate cheltuielile făcute pentru recuperarea creanței, în condițiile neexecutării la timp a obligației de plată de către debitor;
  - B. în cazul acordării de avansuri de către autoritatea contractantă, potrivit legii, pentru diferența dintre obligațiile de plată și avansurile acordate se pot solicita daune interese minimale;
  - C. în mod excepțional, părțile pot stipula un termen de plată de maximum 120 de zile calendaristice, dacă acesta este stabilit expres în contract și în documentația achiziției și este obiectiv justificat, ținând cont de natura sau caracteristicile specifice ale contractului, sub rezerva ca această clauză să nu fie abuzivă.
- 19 După data deschiderii procedurii generale a insolvenței, acțiunea în anularea unui transfer fraudulos, încheiat între debitor și un terț, în anul anterior deschiderii procedurii, introdusă de creditorul care deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor înscrise la masa credală, poate fi formulată:**
- A. pe calea procedurii speciale, prin acțiunea în anularea actelor frauduloase;
  - B. pe calea dreptului comun, prin acțiune pauliană sau pe calea reglementată de legea insolvenței;
  - C. pe calea dreptului comun, prin acțiune pauliană, dacă s-a pierdut termenul prevăzut de legea specială.
- 20 Terțul dobânditor de bună-credință care a fost obligat la restituirea bunului în patrimoniul debitorului insolvent, ca urmare a anulării actului translativ de proprietate, pe calea acțiunii în anularea actelor frauduloase:**
- A. are dreptul să fie înscris în tabelul de creanță cu creanța născută în urma restituirii bunului sau cu valoarea acestuia;
  - B. are dreptul la remiterea prețului în temeiul unei cereri, întrucât este titularul unei creanțe născute în timpul procedurii, fără să fie nevoie de înscrierea la masa credală;
  - C. are dreptul doar la restituirea prețului, urmând a fi înscris la masa credală.

21 Excepția de necompetență poate fi invocată:

- A. de către părți și de către judecător până la închiderea dezbaterilor de fond, dacă aceasta vizează necompetența materială a instanței;
- B. de către părți sau de către judecător cel mai târziu la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe și pot pune concluzii, dacă aceasta vizează necompetența materială;
- C. de către părți doar prin întâmpinare, chiar dacă necompetența este de ordine publică.

22 Recursul declarat de intervenientul accesoriu, în situația în care instanța de recurs a constatat nulitatea recursului declarat de partea pentru care a intervenit:

- A. va fi respins ca lipsit de interes;
- B. va fi respins ca inadmisibil;
- C. va fi socotit ca neavenit.

23 Prorogarea de competență:

- A. nu operează asupra cererilor accesorii, dacă acestea sunt de competența teritorială a altei instanțe judecătorești;
- B. nu operează în cazul conexității;
- C. nu operează în cazul încălcării normelor de competență generală.

24 Reprezintă un caz de echipolență:

- A. actul de procedură se consideră comunicat părții în ipoteza în care aceasta a cerut studierea dosarului în care actul de procedură se afla depus;
- B. actul de procedură se consideră comunicat părții în ipoteza în care aceasta a cerut comunicarea actului către o altă parte;
- C. termenul de apel curge de la data comunicării hotărârii judecătorești, chiar și atunci când partea a declarat apel înainte de comunicarea hotărârii.

25 În materia perimării:

- A. două cereri conexe se pot perima separat;
- B. actul întrerupător făcut de intervenientul accesoriu profită și reclamantului în favoarea căruia a fost făcută intervenția;
- C. în cazul dizolvării persoanei juridice, cursul perimării este suspendat pînă la data rămânerii definitive a hotărârii de dizolvare.

26 În materia cererii de chemare în judecată a altor persoane:

- A. pârâțul poate formula cerere de chemare în judecată a altor persoane direct în apel;
- B. pârâțul poate formula cerere de chemare în judecată a altor persoane cu ocazia rejudecării fondului după casarea cu trimitere la prima instanță, când nu a fost legal citat în tot cursul judecării în fața primei instanțe și nici nu a fost prezent la vreun termen de judecată;
- C. pârâțul poate formula cerere de chemare în judecată a altor persoane în etapa judecării cauzei cu reținere de către instanța de control judiciar.

27 În ceea ce privește probele, instanța de apel:

- A. poate încuviința și administrarea probelor a căror necesitate rezultă din dezbateri;
- B. nu poate încuviința probele care au fost propuse tardiv la prima instanță și în privința cărora aceasta a constatat decăderea;
- C. nu poate dispune refacerea în totalitate a probelor administrate în primă instanță.

28 Cererea reconvențională:

- A. poate fi formulată și la primul termen de judecată, chiar dacă pârâțul este obligat la întâmpinare;
- B. nu poate fi formulată direct în recursul incident;
- C. poate fi formulată de reclamant la cererea reconvențională a pârâțului inițial.

29 Excepția de necompetență teritorială exclusivă:

- A. poate fi invocată doar de pârât prin întâmpinare;
- B. poate fi invocată în fața primei instanțe până la închiderea dezbaterilor;
- C. poate fi reiterată în cadrul căii de atac a apelului, exclusiv prin motivele de apel, atunci când prima instanță a respins excepția sau a omis să se pronunțe asupra ei.

30 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că:

- A. este de competența sa să înlocuiască aprecierea instanțelor naționale cu propria apreciere;
- B. art. 6 din Convenție impune instanțelor naționale obligația de a efectua examinarea efectivă a probelor propuse de părți, cu excepția cazurilor în care li se evaluează relevanța;
- C. obligația pozitivă de creare a unui "sistem judiciar eficace " nu poate fi satisfăcută doar prin căi de atac civile, administrative sau chiar disciplinare, ci implică în mod necesar și începerea procesului penal.

31 Cu privire la efectele deciziei de admitere a excepției de neconstituționalitate, Curtea Constituțională a decis că:

- A. decizia de constatare a neconstituționalității se va aplica doar în privința raporturilor juridice ce urmează a se naște după publicarea sa în Monitorul Oficial al României;
- B. decizia de constatare a neconstituționalității se aplică în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării deciziei de admitere a excepției de neconstituționalitate, în care respectivele dispoziții sunt aplicabile, chiar dacă excepția nu a fost invocată până la publicarea deciziei de admitere;
- C. decizia prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate nu poate constitui motiv de revizuire pentru autorii aceleiași excepții, invocate anterior publicării deciziei, dar în alte cauze, soluționate definitiv.

32 În jurisprudența sa constantă, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că:

- A. în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 61 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă coroborate cu prevederile art. 32 și ale art. 33 din același cod, terțul care intervine în proces trebuie să justifice un interes propriu doar în cazul intervenției principale;
- B. în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 84 alin. 1 din Codul de procedură civilă reprezentarea convențională a persoanei juridice în fața instanțelor de judecată se poate face prin mandatar persoană juridică, prin consilierul juridic sau avocatul acestuia din urmă;
- C. în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 94 din Codul de procedură civilă coroborate cu prevederile art. 99, art. 115 și art. 118 din același cod, în cazul în care prin acțiune s-a solicitat și anularea actelor subsecvente încheiate în baza certificatului de moștenitor contestat, competența materială a instanței este determinată de valoarea obiectului actelor subsecvente a căror anulare se solicită ca efect al posibilei anulări a certificatului de moștenitor indicat în cererea de chemare în judecată.

33 În jurisprudența sa, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut că principiul efectivității:

- A. presupune ca statele membre să nu prevadă modalități procedurale mai puțin favorabile pentru cererile de restituire a unei sume de bani care sunt întemeiate pe o încălcare a dreptului Uniunii decât cele care sunt aplicabile acțiunilor similare;
- B. nu este în principiu incompatibil cu stabilirea unor termene rezonabile de introducere a unei acțiuni, chiar dacă expirarea unor asemenea termene este susceptibilă, prin natura sa, să împiedice persoanele vizate să își valorifice drepturile în tot sau în parte;
- C. este încălcat prin stabilirea unui termen de aproximativ un an pentru introducerea cererilor de restituire a unor taxe considerate incompatibile cu dreptul Uniunii în condițiile în care un astfel de termen nu a fost prevăzut de acest stat membru în ceea ce privește cererile de restituire similare întemeiate pe o încălcare a dreptului intern.

34 Cererea de strămutare pentru motiv de bănuială legitimă:

- A. nu poate fi formulată direct în căile de atac, dacă motivul exista și era cunoscut încă de la momentul judecării în primă instanță;
- B. dacă se întemeiază pe calitatea de parte a tribunalului, revine în competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, care se va pronunța printr-o încheiere definitivă;
- C. va fi respinsă ca inadmisibilă atunci când se întemeiază pe calitatea de judecător a reclamantului, dacă pârâtul nu a invocat mai întâi încălcarea normelor de competență facultativă.

35 Cererea de revizuire:

- A. pe motiv că obiectul pricinii nu se află în ființă se poate exercita în termen de o lună de la cel din urmă act de executare;
- B. care s-a cerut pentru hotărâri potrivnice se soluționează printr-o hotărâre care este în toate cazurile supusă căilor de atac prevăzute pentru hotărârile atacată;
- C. pentru hotărâri potrivnice, de competența uneia dintre secțiile Înaltei Curți de Casație și Justiție, se soluționează printr-o hotărâre definitivă.

36 Contestația în anulare:

- A. nu poate fi introdusă mai târziu de un an de la data când hotărârea a rămas definitivă;
- B. pentru motivul contrarietății de hotărâri se introduce la Înalta Curte de Casație și Justiție;
- C. poate fi formulată împotriva unei hotărâri pronunțate în recurs atunci când aceasta este rezultatul unei erori vădite de interpretare a normelor de procedură referitoare la competența instanței.

37 În recurs:

- A. se pot invoca motivele prevăzute la art.488 alin.1 Cpc numai dacă ele nu au putut fi invocate pe calea apelului sau în cursul judecării apelului ori, deși au fost invocate în termen, au fost respinse sau instanța a omis să se pronunțe asupra lor;
- B. Înalta Curte de Casație și Justiție casează întotdeauna cu trimitere;
- C. nu se pot produce noi probe, cu excepția înscrisurilor noi, care pot fi depuse până la închiderea dezbaterilor.

38 În legătură cu modul în care se consemnează depoziția martorului se aplică legea de la data:

- A. administrării probei;
- B. propunerii probei;
- C. faptului juridic propus a fi dovedit prin proba cu martori.

39 Este incompatibil absolut:

- A. judecătorul chemat să soluționeze fondul cauzei după ce a pronunțat deja o încheiere interlocutorie;
- B. judecătorul care, după ce a pronunțat o hotărâre prin care a soluționat cauza în fond este chemat a judeca aceeași pricină după trimiterea spre rejudecare, chiar dacă este chemat să se pronunțe asupra altor chestiuni decât cele dezlegate de instanța de apel sau, după caz, de recurs;
- C. judecătorul care, pronunțând o hotărâre asupra fondului în primă instanță, este chemat să rejudece aceeași cauză ca urmare a trimiterii spre rejudecare, în urma admiterii căii de atac, pe motiv că judecata la prima instanță a avut loc fără legala citare a părților;.

40 Decăderea:

- A. intervine atunci când partea nu îndeplinește obligațiile stabilite de instanță privind avansarea cheltuielilor referitoare la administrarea probelor, dacă prin aceasta se amână judecata;
- B. nu intervine dacă pârâtul nu a invocat excepția necompetenței prin întâmpinare;
- C. reclamantului din dreptul de a modifica cererea de chemare în judecată poate fi invocată doar de către pârât, la primul termen de judecată.

- 41 Prin acțiunea înregistrată la data de 01.06.2019 pe rolul Tribunalului, reclamantul A a solicitat în contradictoriu cu societatea B S.A. anularea hotărârii consiliului de administrație a lui B S.A. prin care s-a decis majorarea capitalului social.**
În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că această hotărâre este nelegală, întrucât nu există o delegare valabilă din partea Adunării generale a acționarilor în favoarea consiliului de administrație pentru efectuarea majorării de capital.
În drept, a invocat dispozițiile art. 132 și 133 din Legea 31/1990.
Prin întâmpinare, societatea B S.A. a invocat inadmisibilitatea acțiunii, arătând că art. 114 alin. 3 din Legea nr. 31/1990 nu prevede aplicabilitatea art. 132 și 133 din lege în cazul majorării de capital prevăzute de art. 113 lit. f din lege.
Prin răspunsul la întâmpinare formulat, reclamantul a apreciat că excluderea de la controlul judecătoresc a hotărârilor consiliului de administrație sau directoratului ce privesc majorarea capitalului social, în condițiile în care hotărârile adunării generale extraordinare ce privesc aceeași măsură a majorării capitalului social pot fi atacate în justiție potrivit art. 132 alin. 2 din Legea nr. 31/1990, determină o încălcare a accesului său liber la justiție, întrucât, pe de o parte, el, ca persoană interesată este privat de o garanție procedurală efectivă pentru apărarea dreptului său de proprietate afectat prin instituirea măsurilor, iar, pe de altă parte, aduce atingere substanței dreptului statuat prin dispozițiile art. 21 din Constituție.
Analizând excepția inadmisibilității acțiunii, Tribunalul va dispune:
- respingerea excepției inadmisibilității acțiunii, invocată de societatea B S.A.;
  - admiterea excepției și, pe cale de consecință, respingerea acțiunii ca inadmisibilă, reținând că art. 114 alin. 3 din Legea nr. 31/1990 nu prevede aplicabilitatea art. 132 și 133 din lege în cazul majorării de capital prevăzute de art. 113 lit. f din lege;
  - sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114 alin. 3 din Legea nr. 31/1990, întrucât acestea aduc atingere substanței dreptului de acces liber la justiție consacrat de art. 21 din Constituție.
-
- 42 Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei la data de 2 aprilie 2022, reclamantul A a chemat în judecată pe pârâta B S.R.L. aflată în procedura insolvenței (pârâta a intrat în procedura generală a insolvenței la data de 30 mai 2021, sentința fiind definitivă), solicitând rezilierea contractului de închiriere din 23 mai 2018 și repunerea părților în situația anterioară încheierii contractului, în sensul de a se obliga pârâta să restituie reclamantului imobilul închiriat, cu obligarea acesteia la plata sumei de 156.780 lei, reprezentând contravaloarea chiriei restante aferentă perioadei decembrie 2020 - aprilie 2021.**
Prin sentința civilă, instanța a admis cererea de chemare în judecată, astfel cum a fost formulată, dispunând rezilierea contractului de închiriere cu repunerea părților în situația anterioară și obligarea pârâtei la plata sumei de 156.780 lei reprezentând contravaloarea chiriei restante.
Împotriva aceste sentințe, a declarat apel pârâta B S.R.L., criticând-o pentru nelegalitate, apreciind în motivarea căii de atac că prima instanță trebuia să suspende judecarea cauzei, potrivit art. 75 din Legea 85/2014, sau, în subsidiar, acțiunea trebuia respinsă ca inadmisibilă, față de împrejurarea că acest contract a fost menținut de către administratorul său judiciar, în raport de dispozițiile art. 123 din Legea 85/2014.
În soluționarea apelului, instanța de apel:
- va admite apelul și va schimba în tot sentința pronunțată în sensul respingerii ca inadmisibilă a cererii de chemare în judecată, întrucât, în considerarea dispozițiilor art. 123 alin. 1 din Legea 85/2014, contractele în derulare se consideră menținute la data deschiderii procedurii, așa încât intimatul reclamant și-a pierdut dreptul de a mai solicita rezilierea contractului pentru neexecutarea culpabilă a obligațiilor scadente anterior deschiderii procedurii; în considerarea dispozițiilor art. 123 alin. 9 din Legea 85/2014, pentru recuperarea obligațiilor restante intimatul reclamant are dreptul să formuleze cerere de admitere a creanței;
  - va admite apelul, va schimba în tot sentința atacată și va dispune suspendarea judecării cauzei în condițiile art. 75 alin. 1 din Legea 85/2014, întrucât de la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului. Or, prin capătul de cerere privind plata contravalorii chiriei restante, intimatul reclamant a exercitat o acțiune personală în realizarea unui drept de creanță;
  - va respinge ca neîntemeiat apelul formulat, apreciind că, atâta timp cât nici una dintre părți nu a solicitat menținerea contractului, intimatul reclamant este îndreptățit să pretindă atât rezilierea și repunerea părților în situația anterioară, cât și plata obligațiilor restante.

43 Prin contestația la executare înregistrată pe rolul Judecătorei, contestatorul A a solicitat în contradictoriu cu intimata B Leasing S.A. anularea încheierii civile din data de 13 septembrie 2022, pronunțată de aceeași instanță, prin care s-a investit cu formulă executorie contractul de leasing nr. 1234/15.05.2018.

În motivarea contestației a arătat că intimata B Leasing S.A. l-a notificat la data de 5.06.2022, cu privire la nerespectarea obligațiilor de plată a ratelor de leasing rezultând din respectivul contract, că respectivele rate nu au fost achitate nici după notificare, situație față de care B Leasing S.A. a solicitat executarea silită a contractului pentru suma reprezentând rate scadente și accesorii.

A mai arătat acesta că, la data pronunțării încheierii de investire cu formulă executorie, intrase în vigoare Legea nr. 83/2021 prin care s-a eliminat caracterul de titlu executoriu al contractelor de leasing încheiate cu un consumator precum și al garanțiilor reale și personale constituite în scopul garantării contractului de leasing încheiat cu un consumator, el având calitatea de consumator în raport de dispozițiile acestui act normativ, astfel că respectivul contract de leasing nu mai are calitatea de titlu executoriu.

Intimata B Leasing S.A. a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea contestației la executare, arătând că nu este oportună aplicarea dispozițiilor Legii nr. 83/2021, întrucât acest act normativ a intrat în vigoare ulterior încheierii contractului de leasing între ea și contestator, titlu executoriu din prezenta cauză.

A mai arătat intimata că dispozițiile noului act normativ nu sunt corelate cu dispozițiile din Codul civil, deoarece art. 8 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997, astfel cum a fost introdus prin legea criticată, instituie o derogare totală de la alin. 1 al aceluiași articol, atât pentru contractele de leasing, cât și pentru garanțiile reale sau personale, ori de câte ori locatarul/utilizatorul are calitatea de consumator, iar Codul civil a consacrat existența unui caracter de titlu executoriu pentru anumite acte juridice raportat la natura contractului, și nu în considerarea calității părților, cum este cazul legii analizate, care face inaplicabil caracterul de titlu executoriu în considerarea calității de consumator a debitorului.

Soluționând contestația la executare, Judecătoria:

- A. va respinge contestația la executare, reținând că existența unui caracter de titlu executoriu pentru anumite acte juridice se determină raportat la natura contractului, și nu în considerarea calității părților, ceea ce face inaplicabil caracterul de titlu executoriu în considerarea calității de consumator a contestatorului;
- B. va admite contestația la executare și va anula Încheierea civilă din data de 13.09.2022 de investire cu titlu executoriu, reținând că, înainte de pronunțarea acesteia, contractul de leasing își pierduse calitatea de titlu executoriu, urmare a intrării în vigoare a dispozițiilor Legii nr. 83/2021;
- C. va respinge contestația la executare, reținând că executorialitatea este parte integrantă a regimului juridic al creanței, nemaifiind un aspect de drept procedural și reprezintă un aspect al securității juridice, iar faptul că modalitatea de executare a obligațiilor rezultate dintr-un contract de leasing se realizează în rate/în mod succesiv nu înseamnă că legiuitorul poate modifica pe parcursul derulării contractului elementele de ordin substanțial ale acestuia, din contră, trebuie să se abțină de la afectarea executorialității creanțelor rezultate din contracte încheiate anterior intrării în vigoare a noilor reglementări ce retrag caracterul de titlu executoriu al acestora.

44 În jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că, în cazul contractului la distanță privind servicii financiare, acesta se consideră încheiat în momentul primirii mesajului de confirmare de către consumator referitor la comanda sa, astfel că, în caz de demarare a procedurii de executare:

- A. cererile de încuviințare a executării silită urmează a fi respinse întrucât, în lipsa semnăturii olografe, acesta nu constituie titlu executoriu;
- B. pentru a putea fi demarată executarea silită este necesar ca manifestarea de voință concordantă a părților să fie consemnată într-un înscris care să poarte o semnătură olografă sau electronică, în scopul identificării debitorului;
- C. contractul constituie titlu executoriu în lipsa semnăturii olografe sau a celei electronice extinse întrucât legea nu instituie nici o obligație în sarcina părților contractante de a semna convenția încheiată în acest mod.

- 45 Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătorei la data de 14.06.2021, reclamanta A S.R.L. a chemat în judecată pârâta B S.R.L., solicitând instanței obligarea acesteia la plata sumei de 40 678 de lei reprezentând contravaloare facturi neincasate și a sumei de 100 000 lei reprezentând penalități de întârziere în cuantum de 1%, calculate până la data introducerii acțiunii.
- În motivare, reclamanta a susținut că între părți s-a încheiat contractul de prestări servicii având ca obiect furnizarea de servicii de mentenanță, în cauză fiind emise două facturi, în cuantum de 40 678 de lei, pentru serviciile prestate de către reclamantă. Potrivit clauzelor contractuale, pentru sumele neachitate la termen, pârâtul beneficiar trebuie să plătească penalități de întârziere în cuantum de 1% din valoarea facturii, pentru fiecare zi de întârziere, cuantumul acestora putând depăși debitul asupra căruia au fost calculate.
- Pârâta a formulat în termenul legal întâmpinare, prin care a recunoscut debitul principal, însă în ceea ce privește penalitățile de întârziere, a apreciat că acestea au caracter abuziv prin raportare la dispozițiile art. 12 - 15 din Legea nr. 72/2013, clauza nefiind una uzuală, în sensul art. 1203 din Codul civil, astfel că trebuia acceptată în mod expres. A apreciat că această clauză este lovită de nulitate absolută și nu poate produce efecte juridice.
- Prin sentința civilă, Judecătoria a admis în parte cererea de chemare în judecată, apreciind-o întemeiată doar sub aspectul debitului principal; în privința clauzei privind penalitățile în cuantum de 1% pe zi de întârziere, a apreciat-o ca având caracter abuziv prin raportare la dispozițiile art. 12 coroborate cu cele ale art. 13 alin. 1 lit. a teza I din Legea nr. 72/2013, nivelul dobânzii fiind stabilit inechitabil în raport cu pârâtul debitor.
- Împotriva soluției pronunțate în primă instanță, reclamanta a formulat apel, criticând-o pentru nelegalitate. În motivare s-a arătat că respectiva clauză nu are caracter abuziv, fiind acceptată de către pârâta intimată prin semnarea contractului.
- Soluționând cauză, instanța de apel:**
- va admite apelul și va schimba în parte sentința atacată în sensul că va obliga pârâta la plata către reclamantă a penalităților de întârziere în cuantum egal cu nivelul debitului principal, apreciind clauza ca fiind abuzivă în considerarea disp. art. 12 și 13 din Legea 72/2013, penalitățile neputând depăși debitul principal;
  - va admite apelul și va schimba în parte sentința atacată în sensul că va admite în tot cererea de chemare în judecată, apreciind că disp. art. 12-15 din Legea 72/2013 îl protejează pe creditorul unei obligații contractuale și nu pe debitor, scopul urmărit de legiuitor prin Legea 72/2013 fiind acela de a împiedica părțile să stabilească clauze contractuale prin care debitorul ar fi încurajat să nu își respecte obligațiile contractuale la termen, prin stabilirea unor termene exagerate de plată, penalități de întârziere și despăgubiri nesemnificative în caz de încălcare a termenelor de plată;
  - va respinge ca neîntemeiat apelul, apreciind că este întemeiat raționamentul primei instanțe, potrivit căruia clauza privind penalitățile este abuzivă, întrucât nu este o practică uzuală.

- 46 Prin sentința civilă nr. x din 14 mai 2020 pronunțată de Tribunalul București a fost admisă acțiunea în despăgubiri formulată de reclamanta A.
Prin decizia civilă nr. xx din 20.03.2022 pronunțată de Curtea de Apel București, definitivă prin nerecurare, a fost admis apelul formulat de către pârâțul B, s-a schimbat în tot sentința atacată în sensul respingerii acțiunii formulate de reclamantă ca neîntemeiată.
La data de 15.04.2022, reclamanta a formulat cerere de revizuire a deciziei anterior menționate, în baza dispozițiilor art. 509 alin. 1 pct. 8 Cod procedură civilă, invocând autoritatea de lucru judecat a sentinței penale nr. zz din 16.02.2022 pronunțate de Judecătoria Sector 3 București, rămasă definitivă prin neapelare, prin care, în soluționarea laturii civile, i-a fost recunoscut dreptul la despăgubiri.
Instanța competentă să soluționeze cererea de revizuire este:
- A. Tribunalul București;
  - B. Curtea de Apel București;
  - C. Înalta Curte de Casație și Justiție.
-
- 47 Prin acțiunea introdusă la Tribunalul Vaslui, reclamanta Z a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Y, anularea contractului nr. y din 03.06.2019.
Prin sentința nr. x din 02.02.2021 pronunțată de Tribunalul Vaslui a fost respinsă în tot acțiunea formulată de reclamanta Z ca neîntemeiată.
Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamanta Z.
Intimata Y a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea apelului ca nefondat și apel incident împotriva considerentelor sentinței, arătând că, deși soluția pronunțată este corectă, considerentele acesteia cuprind erori factuale evidente.
Investită cu soluționarea apelurilor, Curtea de Apel Iași a respins apelul reclamantei ca nefondat, reținând că instanța de fond a soluționat în mod temeinic și legal cauza.
Curtea de Apel Iași a respins apelul incident:
- A. ca inadmisibil, având în vedere că apelul a fost formulat numai împotriva considerentelor sentinței pronunțate de instanța de fond, netinzând la schimbarea soluției;
  - B. ca rămas fără efect, având în vedere respingerea ca nefondat a apelului principal;
  - C. ca lipsit de interes, având în vedere că instanța de fond a respins în tot acțiunea formulată de reclamantă.
-
- 48 La data de 25.02.2015, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. 1 pct. 11 și alin. 2 din C.proc.civ. Ce a decis Curtea Constituțională?
- A. a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate, cu privire la toate motivele de revizuire, apreciind că principiul supremației Constituției și principiul legalității impun ca hotărârile judecătorești date cu încălcarea legii să fie supuse revizuirii în toate cazurile, pentru a se restabili ordinea juridică;
  - B. a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma "pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul" din cuprinsul dispozițiilor art. 509 alin. 1 din C.pr.civilă este neconstituțională cu referire la motivul de revizuire prevăzut la pct. 11 din cuprinsul acestora, cu motivarea că reglementarea condiției evocării fondului ca o condiție de admisibilitate a cererii de revizuire a respectivei hotărâri judecătorești încalcă art. 147 alin. 4 din Constituție, precum și accesul liber la justiție al cetățenilor, garantat de art. 21 din Legea fundamentală;
  - C. a respins excepția de neconstituționalitate, cu motivarea că o decizie de admitere a excepției de neconstituționalitate se aplică numai în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării acesteia, în care respectivele dispoziții sunt aplicabile.

- 49 Prin cererea de chemare în judecată depusă la Tribunalul X, înregistrată sub nr. 342/2020 reclamantul A a solicitat, în contradictoriu cu pârâțul Consiliul local al municipiului C, anularea hotărârii emise de Consiliul local al municipiului C.
- Prin sentința civilă nr. 10/10.10.2020 Tribunalul X a respins acțiunea, ca neîntemeiată. Împotriva acestei sentințe a formulat recurs reclamantul, criticând-o pentru încălcarea dispozițiilor art. 488 alin. 1 pct. 5, 6 și 8 din C.proc.civ.
- Prin încheierea din data de 15/05/2021 Curtea de Apel Y a suspendat în temeiul art. 520 alin. 4 din C.proc.civ. judecarea cauzei până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept la sesizarea Curții de Apel Y în cauza ce face obiectul dosarului nr. 289/2021.
- Prin decizia nr. rr/12.05.2021 Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat hotărârea prealabilă pentru dezlegarea unor chestiuni de drept solicitată în cauza înregistrată pe rolul Curții de Apel Y sub nr. 289/2021.
- Prin decizia nr. 100/12.03.2022 Curtea de Apel Y a admis excepția perimării, invocată din oficiu, și a constatat perimată cererea de recurs, întrucât cauza a rămas în nelucrare mai mult de 6 luni de la data pronunțării Înaltei Curți de Casație și Justiție, din culpa recurentului-reclamant.
- Împotriva acestei decizii a formulat recurs recurentul - reclamant, invocând motivul de nelegalitate prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 5 din C.proc.civ.
- Ce va decide Înalta Curte de Casație și Justiție:**
- A. va respinge recursul, cu motivarea că perimarea operează indiferent de cine a cerut suspendarea în temeiul art. 520 alin. 4 din C.proc.civ.;
  - B. va respinge recursul, ca nefondat, cu motivarea că reclamantul este în culpă pentru că nu a solicitat repunerea cauzei pe rol;
  - C. va admite recursul, va casa decizia atacată și va trimite cauza Curții de Apel Y pentru a soluționa cererea de recurs, întrucât reluarea cursului judecării trebuia să se dispună din oficiu, părțile nefiind în culpă.
-
- 50 Prin decizia xx/23.11.2021 Tribunalul I a respins apelul formulat de apelantul-pârât împotriva sentinței nr. xxx/20.05.2020 a Judecătorei F prin care acesta fusese obligat la plata către reclamant a sumei de 30.000 lei, reprezentând chirie.
- Împotriva acestei decizii pârâțul a formulat contestație în anulare prin care a invocat dispozițiile art. 503 alin 1 din Codul de procedură civilă, susținând că, deși a fost prezent la termenul când a avut loc judecata, nu a fost legal citat la niciunul din termenele de judecată anterioare acordate în apel, precum și prevederile art. 503 alin. 2 pct. 1 din același act normativ, arătând că hotărârea instanței de apel este semnată doar de unul din membrii completului de judecată, pentru celălalt membru semnând președintele completului.
- Ce va decide instanța investită cu contestația în anulare ?**
- A. va admite contestația în anulare, doar cu privire la motivul prevăzut de art. 503 alin. 2 pct. 1;
  - B. va respinge contestația în anulare, ca inadmisibilă;
  - C. va admite contestația în anulare sub ambele aspecte invocate.
-